

afgjørende Beviser for, at Opgivelserne vare urigtige, ufravigeligen at følge disse Opgivelser. Naar Skatteyderne paa den Maade kunde vinde en stor Sikkerhed for en retfærdig Skatte- ligning, vilde de have Opfordring til at udfylde disse Schemaer, idet Commissionen i modsat Fald vilde have fuldkommen Frihed til at sætte de Paagjældende i Skat; naar Schemaet derimod udfyldtes paa behørig Maade, vilde derved gives et Middel til i Tidens Løb at indføre den fra alle Sider ønskede Indkomstskat. Som jeg nys nævnte, skulde jeg imidlertid meget ønske, at der i Lovudkastet blev optaget aldeles bestemte Regler med Hensyn til den Maade, hvorpaa Skatten skal lignedes efter en bestemt Indtægt. Naar den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) saae en Vanskelighed deri, at en Mand, der boede udenfor Hovedstaden, i Overensstemmelse med § 4 kunde blive beskattet af den samme Formue to Gange, nemlig først i Kjøbenhavn og senere i den Commune, hvori han boede, da synes jeg, at den Vanskelighed aldeles forsvinder; thi det er ganske vist, at naar den, der, som den ærede Rigsdagsmand forudsætter, har hele sin Indtægt fra Kjøbenhavn, boer udenfor Byen, saa gjør han det kun, fordi det er ham behageligere, eller det paa anden Maade er ham fordeeltigt, og finder han sin Regning ved at bo derude, kan der jo ikke være Noget til Hinder for, at han beskattes der; det Naturlige er, at han boer i Byen, hvoraf han har sin Indtægt, og naar han boer der, vil han naturligviis kun een Gang komme til at svare Skat. — I § 11 findes der endelig en Bestemmelse, som jeg for mit Vedkommende kunde ønske forandret. Den høitærede Minister har gjort et lille Skridt til det Bedre, idet den tidligere Bestemmelse om, at der til Valgret skal forbæres 5 Portioner Næringsstat, er forandret til, at 4 Portioner Bystat give Valgret; men det synes mig at være et altfor ringe Skridt hen til det Bedre; jeg vil tillade mig at foreslaae — og et saadant Forslag har jeg isinde at fremsætte til anden Behandling — at Enhver, der svarer Skat, skal have Valgret, og i den Henseende skal jeg tillade mig at meddele et Par Oplysninger, hvoraf jeg troer det vil være

indlysende, at det er ønskeligt, at en saadan Bestemmelse optages i Loven, eller at den nu-gjældende Bestemmelse i ethvert Fald bethdelig forandres. Forholdet er nemlig det, at medens der ifjor fandtes omtrent 14,700 Skatteydere, var der af disse ikke mere end omtrent 4,170 Personer valgberettigede, det vil altsaa sige, at ikke engang $\frac{1}{3}$ af samtlige Skatteydere have Indflydelse paa de kommunale Valg, og det synes dog unægtelig at være i høieste Grad misligt og unaturligt, at $\frac{2}{3}$ af Skatteyderne skulle være udelukkede. Jeg skal tillade mig at bemærke, at Antallet af de til Folkethinget valgberettigede Beboere i Kjøbenhavn er noget over 16,000, og hvis man altsaa indrømmede samtlige 14,000 Skatteydere Valgret til Communen, saa vilde der dog ikke være saa mange Vælgere til Communen, som der er til Folkethingsvalgene. De Betænkelseheder, som man omkring i Landet har imod en udvidet Valgret til Communerne, maae efter min Formening for en stor Deel falde bort her i Kjøbenhavn, hvor der er en fuldtallic Magistrat, idet der derved habes en stor Modvægt mod mulige Overgreb fra Borgerrepræsentationens Side, og det er den eneste bethdelige Indvending, som pleier at anføres imod en udvidet Valgret. Jeg troer saaledes, at der ikke er den allerringeste Betænkelse ved at give ogsaa de mindre Skatteydere Indflydelse paa de kommunale Valg.

Grundtvig: Efterat de ærede Rigsdagsmænd for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thune) og Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) have udtalt sig, skulde jeg ikke have taget Ordet, naar det ikke var for at gjøre en enkelt Bemærkning, som jeg troer kunde være nyttig for det Udvalg, som rimeligviis vil blive nedsat i Sagen. Medens jeg i Almindelighed ikke kan være enig i de Indvendinger, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (D. Müller) gjorde imod det foreliggende Lovudkast, kan jeg dog ikke Andet end indrømme, at det er begrundet, naar han hittede, at denne Lov ikke vilde komme til at staae aldeles i Samklang med den nye Næringslov, men det lod sig vel lempe paa anden Maade. Hvorfor jeg egentlig tog Ordet, det var for at henlede Opmærksomheden paa, at med Hensyn til den Be-